

Evanjelium na nedelú 21. týždňa v Cezročnom období (cyklus C) – úzka brána

Komentár na nedelú 21. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Usilujte sa vojsť tesnou bránou.“ Napodobňovať Ježiša Krista je spôsob, ako otvoriť bránu, ktorá vedie k Bohu Otcovi, k jeho milosrdenstvu, ochrane a láske.

Evanjelium (Lk 13, 22-30)

Cestou do Jeruzalema prechádzal Ježiš mestami a dedinami a učil. Ktosi sa ho spýtal:

„Pane, je málo tých, čo budú spasení?“

On im povedal:

„Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: ‚Pane, otvor nám!‘ A on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste!‘ Vtedy začnete hovoriť: ‚Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil.‘ Ale on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste: odíďte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť!‘ Tam bude plač a škrípanie zubami, až uvidíte, že Abrahám, Izák, Jakub a všetci proroci sú v Božom kráľovstve, a vy ste vyhodení von. A prídu od východu i západu, od severu i od juhu a budú stolovať v Božom kráľovstve. A tak sú

poslední, ktorí budú prvými, a sú prví, ktorí budú poslednými.“

Komentár

Scéna, ktorú nám evanjelium predstavuje, je veľmi aktuálna. Ježiš je na ceste do Jeruzalema. Ako ide, ľudia okolo neho s ním rozprávajú a zdieľajú s ním svoje starosti. Rovnako ako oni, aj my sme pútnici, ktorí smerujeme do nebeského domova.

Cestu životom môžeme prejsť s postojom pokojného a bezstarostného turistu, ktorý sa sústreďí len na to, aby si užil všetko príjemné, čo sa mu ponúka, alebo ako pútnik, ktorý cestuje s ľahkým batohom a málo sa zdržiava pri tom, čo mu príde do cesty, lebo jeho cieľom je dosiahnuť svoj vytýčený koniec. Ale ak kráčame pohodlne a tešíme sa z toho, čo nám v danej

chvíli prináša život, nedospejeme tiež do prítomnosti Pána? Ten, ktorý je dobrý a milosrdný, neotvorí nám s radosťou dvere a nepozve nás na svoju večnú hostinu? Často sa stretávame s ľuďmi, ktorí sú presvedčení, že nakoniec bude spasených veľa, že všetci budú spasení. Tak si mysleli niektorí z tých, ktorí išli s Ježišom, a možno keď počuli jeho slová, jeden z nich sa Ho trochu bojazlivo opýtal, aby sa upokojil: „Pane, je málo tých, čo budú spasení?“ (v. 23).

Ježiš mu neodpovedal priamo, ale vyzval ho k zamysleniu. Povedal mu, že dôležité nie je číslo, či bude veľa alebo málo, ale nájsť správnu cestu, ktorá vedie k bráne, ktorá otvára prístup k spáse.

Ježiš Kristus je brána (porov. Jn 10, 9), ktorá nám otvára prístup k Bohu Otcovi a v spoločensťve s ním sa tešíme z jeho milosrdenstva, ochrany

a lásky. Brána je úzka, lebo od nás vyžaduje obeť, potlačenie pýchy, zbavenie sa bremena našich chýb a prekonanie strachu otvoriť svoje srdce s pokorou. Je úzka, ale vždy dokorán otvorená.

Vo svojej odpovedi Ježiš naznačuje, že pozvanie na hostinu večného života bolo adresované celému ľudstvu a ľudia sa tam hrnú zo všetkých svetových strán. Čaká sa na chudobných i bohatých, zdravých i chorých, starcov i deti, mužov i ženy, a všetkým sa má venovať veľká pohostinnosť. Spása nie je založená na triedach, ani nie je vyhradená pre niektorých privilegovaných. Ježiš však zdôrazňuje, že existuje „jediná podmienka, ktorá je rovnaká pre všetkých: usilovať sa ho nasledovať a napodobňovať, brať na seba, ako on, svoj kríž a zasvätiť svoj život službe bratom“ (Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 26-VIII-2007).

Spása je dostupná všetkým, ale nie je lacná. Skutočný život sa neodohráva pred videohrou, ani nie je ako televízny seriál, kde sa hrá fiktívna rola bez väčších reálnych dôsledkov. V živote sa riešia dôležité veci, a preto je potrebné konať zodpovedne a s úsilím. V deň súdu budeme súdení podľa našich skutkov. Nebude stačiť vyhlásiť sa za Ježišových priateľov: „Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil“ (v. 26).

Existuje nebo a existuje peklo.

„Služobníci neprávosti“ (v. 27) budú tam, kde „bude plač a škrípanie zubov“ (v. 28). Naopak, všetci, ktorí konali dobro a hľadali spravodlivosť, aj za cenu obetí, budú prijatí. Boh nikoho nevyklučuje, ale zostanú vonku tí, ktorí nechcú vojsť úzkou bránou.

„Chcel by som vám dať tento návrh,“ povedal pápež František. „Zamyslime sa teraz na chvíľu v tichosti nad vecami, ktoré máme v sebe a ktoré

nám bránia prejsť bránou: moja pýcha, moja namyslenosť, moje hriechy. A potom zamyslime sa nad druhou bránou, tou, ktorá je dokorán otvorená Božím milosrdenstvom, ktoré nás na druhej strane čaká, aby nám dalo odpustenie“ (František, *Anjel Pána*, 21-VIII-2016).

Francisco Varo // Teine - Getty Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/nedela-21-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi-cyklus-c-uzka-brana/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/nedela-21-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c-uzka-brana/)
(30.03.2026)